Les Gavarres en flames tornen a evidenciar el gran fracàs de la gestió forestal a les comarques gironines

+ Notícies | 06-07-2026 | 12:08

Incendi del Baix Empordà/ GN

L'incendi forestal que ha calcinat més de 2.200 hectàrees al massís de les Gavarres ha deixat molt més que un paisatge ennegrit. També ha tornat a posar sobre la taula una realitat que fa anys que denuncien propietaris forestals, Agrupacions de Defensa Forestal (ADF), enginyers forestals i diversos experts: una part important dels boscos de les comarques gironines acumulen una gran quantitat de vegetació i combustible forestal, una situació que incrementa notablement el risc que qualsevol foc es converteixi en un gran incendi.

Cada estiu es repeteix el mateix patró. Quan arriba un incendi de grans dimensions es mobilitzen centenars de bombers, mitjans aeris i efectius d'emergència per intentar contenir les flames. Quan el foc s'apaga, el debat sobre la gestió forestal torna a perdre protagonisme fins a la temporada següent.

La demarcació de Girona és una de les zones més forestals de Catalunya. Milers d'hectàrees de boscos s'estenen des de l'Albera fins a les Gavarres, passant per la Garrotxa, el Ripollès o les Guilleries. Bona part d'aquesta superfície presenta una elevada densitat vegetal, conseqüència de dècades d'abandonament de l'activitat agrícola, ramadera i forestal.

Segons les dades oficials, aproximadament el 76% dels boscos catalans són de propietat privada. En el cas del massís de les Gavarres, la pràctica totalitat de la superfície forestal correspon a finques privades, moltes de les quals estan molt fragmentades entre centenars de propietaris. Aquesta realitat dificulta la planificació i l'execució d'actuacions conjuntes de prevenció.

La normativa estableix obligacions als propietaris en matèria de prevenció d'incendis, especialment pel que fa a franges de protecció, manteniment d'infraestructures forestals i compliment dels plans tècnics de gestió quan existeixen. Tanmateix, nombrosos propietaris

asseguren que el cost d'una gestió forestal continuada és inassumible sense un suport econòmic molt més important per part de les administracions.

Però el debat no afecta només la propietat privada. Els boscos de titularitat pública també requereixen una gestió permanent. Generalitat, ajuntaments, diputacions i altres administracions són responsables del manteniment de les forests públiques, amb actuacions com aclarides, manteniment de pistes forestals, franges de protecció o treballs de reducció del combustible vegetal. Tot i les actuacions que es duen a terme cada any, professionals del sector consideren que els recursos humans i econòmics disponibles són insuficients per actuar amb la intensitat que requereix l'actual escenari climàtic.

L'onada de calor, la sequera acumulada dels darrers anys i la gran continuïtat de la massa forestal han convertit molts boscos gironins en espais especialment vulnerables davant qualsevol ignició. Quan el foc hi entra, la gran quantitat de combustible disponible dificulta enormement les tasques d'extinció, fins i tot amb dispositius formats per centenars d'efectius.

L'incendi de les Gavarres ha tornat a demostrar la professionalitat dels Bombers de la Generalitat, les ADF, els Agents Rurals, els Mossos d'Esquadra, les Policies Locals, la Guàrdia Civil, la UME i la resta de serveis d'emergència, que han aconseguit estabilitzar un foc amb un enorme potencial destructiu. Però molts especialistes recorden que el veritable repte no és només extingir els incendis quan ja s'han declarat, sinó evitar que arribin a assolir aquestes dimensions.

Cada gran incendi torna a obrir el mateix interrogant: si la societat és capaç de mobilitzar centenars de professionals i milions d'euros quan el bosc crema, per què costa tant mantenir durant tot l'any una política forestal que redueixi el combustible acumulat i faci els boscos més resilients? El foc de les Gavarres ha tornat a situar aquesta pregunta al centre del debat, i molts esperen que aquesta vegada les conclusions es tradueixin en actuacions permanents i no només en promeses fins al pròxim gran incendi.

Autor: Redacció